अग्न्याधेयानि गुर्व्वर्थं क्रतून् सपशुदक्षिणान् । ददात्यहरहः पूर्व्वं को नु धर्म्मरतस्ततः । ५७०

॥ अर्ज्जुन उवाच ॥ तत्त्वज्ञो जनको राजा लोकेऽस्मिन्निति गीयते । सोऽप्यस्मिन्मोहसम्पन्नो मा मोहवशमन्वगाः ।

एवं धर्म्ममनुक्रान्तं सदा दानपरैर्न्नरैः । अनृशंस्यगुणोपेताः कामक्रोधविवर्ज्जिताः ।

प्रजानां पालने युक्ता दानमुत्तममास्थिताः । दृष्टाल्लोकानवाप्स्यामो गुरुवृद्धोपचायिनः ।

देवतातिथिभूतानां निर्व्वपन्तो यथाविधि । स्थानमिष्टमवाप्स्यामो ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः ।

इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्व्वणि राजधर्म्मानुशासनपर्व्वणि अर्ज्जुनवाक्ये अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ वेदाहं तात शास्त्राणि अपराणि पराणि च । उभयं वेदवचनं कुरु कर्म्म त्यजेति च । ५७५

आकुलानि च शास्त्राणि हेतुभिश्चिन्तितानि च । निश्चयश्चैव यो मन्ये वेदाहं तं यथाविधि ।

त्वन्तु केवलमस्त्रज्ञो वीरव्रतसमन्वितः । शास्त्रार्थं तत्त्वतो गन्तुमसमर्थः कथञ्चन ।

शास्त्रार्थसूक्ष्मदर्शी यो धर्म्मनिश्चयकोविदः । तेनाप्येवं न वाच्योऽहं यदि धर्म्मं प्रपश्यसि ।

भ्रातृसौहृदमास्थाय यदुक्तं वचनं त्वया । न्याय्यं युक्तञ्च कौन्तेय प्रीतोऽहं तेन तेऽर्ज्जुन ।

युद्धधर्म्मेषु सर्व्वेषु क्रियाणां नैपुणेषु च । न त्वया सदृशः कश्चित्त्रिषु लोकेषु विद्यते । ५८०

धर्म्मं सूक्ष्मतरं वाच्यं तत्र दुष्प्रतरं त्वया । धनञ्जय न मे बुद्धिमभिशङ्कितुमर्हसि ।

युद्धशास्त्रविदेव त्वं न वृद्धाः सेवितास्त्वया । सङ्क्षिप्तविस्तरविदां न तेषां वेत्सि निश्चयं ।

तपस्त्यागोऽविधिरिति निश्चयस्त्वेष धीमतां । परं परं ज्याय एषां येषां नैःश्रेयसी मतिः ।

यत्त्वेतन्मन्यसे पार्थ न ज्यायोऽस्ति धनादिति । तत्र ते वर्त्तयिष्यामि यथा नैतत्प्रधानतः ।

तपः स्वाध्यायशीला हि दृश्यन्ते धार्म्मिका जनाः । ऋषयस्तपसा युक्ता येषां लोकाः सनातनाः । ५८५

अजातशत्रवो धीरास्तथाऽन्ये वनवासिनः । अरण्ये बहवश्चैव स्वाध्यायेन दिवङ्गताः ।

उत्तरेण तु पन्थानमार्य्या विषयनिग्रहात् । अबुद्धिजं तमस्त्यक्त्वा लोकांस्त्यागवतां गताः ।

दक्षिणेन तु पन्थानं यं भास्वन्तं प्रचक्षते । एते क्रियावतां लोका ये श्मशानानि भेजिरे ।

अनिर्द्देश्या गतिः सा तु यां प्रपश्यन्ति मोक्षिणः । तस्माद्योगः प्रधानेष्टः स तु दुःखं प्रवेदितुं ।

अनुस्मृत्य तु शास्त्राणि कवयः समवस्थिताः । अपीह स्यादपीह स्यात्सारासारदिदृक्षया । ५९०

वेदवादानतिक्रम्य शास्त्राण्यारण्यकानि च । विपाच्य कदलीस्तम्भं सारं ददृशिरे न ते ।

तथैकान्तव्युदासेन शरीरे पाञ्चभौतिके । इच्छाद्वेषसमायुक्तमात्मानं प्राज्ञरिङ्गितैः ।

अग्राह्यं चक्षुषा सूक्ष्ममनिर्द्देश्यं च तद्गिरा । कर्म्महेतुपुरस्कारं भूतेषु परिवर्त्तते ।

कल्याणगोचरं कृत्वा मनस्तृष्णां निगृह्य च । कर्म्मसन्ततिमुत्सृज्य स्यान्निरालम्बनः सुखी ।

अस्मिन्नेवं सूक्ष्मगम्ये मार्गे सद्भिर्निषेविते । कथमर्थमनर्थाढ्यमर्ज्जुन त्वं प्रशंससि । ५९५

पूर्व्वशास्त्रविदोऽप्येवं जनाः पश्यन्ति भारत । क्रियासु निरता नित्यं दाने यज्ञे च कर्म्मणि ।

भवन्ति सुदुरावर्त्ता हेतुमन्तोऽपि पण्डिताः । दृढपूर्व्वे स्मृता मूढा नैतदस्तीति वादिनः ।

अमृतस्यावमन्तारो वक्तारो जनसंसदि । चरन्ति वसुधां कृत्स्नां वावदूका बहुश्रुताः ।